

DECRETUM

S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE, CIRCA ECCLESIASTICA BONA TUTO SERVANDA.*

CUM in Fœderatis Americæ Septentrionalis Statibus nulla à legibus civilibus ecclesiastica successio agnoscat, et ideò nullum jus nec Episcopis nec Sacerdotibus ab iisdem legibus tribuatur transmittendi suis successoribus bona quæcumque, quæ à piâ Fidelium largitate ad ecclesiasticos vel pios usus, sive Episcopis sive Sacerdotibus donata fuerunt; prædictorum bonorum (circa quæ Concilii Provincialis Baltimorensis IV Patres pastorem sollicitudinem laudabiliter ostenderunt decreto VIII) securitati prospicere volens S. Congregatio de Propagandâ Fide, decrevit in posterum servanda esse quæ sequuntur:

1. Archiepiscopus Baltimorensis, et Episcopi omnes in Fœderatis Americæ Septentrionalis Statibus, statim post hujus Decreti receptionem, testamentum juxta leges Statûs in quo degunt, quarum accuratam notitiam ex certis fontibus sibi comparabunt, faciendum curent. Illud autem duplicato, et æquè authentico chirographo seu exemplari omninò efficient, atque heredem bonorum omnium ecclesiasticorum ad pios usus sibi vel prædecessoribus suis, vel quibusvis aliis sive laicis sive clericis donatorum, quæ ipsi actu possideant vel jus ad possidendum habeant,

* Hoc Decretum de Ecclesiasticis bonis tuto servandis, SSmo Domino Nostro probante editum est, et ad ea refert quæ in Concilio Provinciali IV Baltimorensi statuta sunt, suprâ, 172.

Istius autem Decreti rigorem, annuente Sede Apostolicâ, mitigatum fuisse patebit ex Decreto primo Concilii Provincialis V.

illum ex Coepiscopis suis Americanis, quem magis in Domino expedire judicaverint, constituent. Hunc autem si fortè ex vivis excedere acciderit, alium ex iisdem Coepiscopis in eodem testamento substituant, atque ejus loco heredem nuncupent.

2. Testamento igitur duplici et æquè authentico chirographo exarato, alterum ex exemplaribus Episcopi omnes ad Baltimorensis Archiepiscopum, hic verò ad seniore Episcopum, loco tuto custodiendum mittat; alterum verò testator ipse penes se asservabit. Moneatur etiam à testatore Episcopus, qui heres constitutus fuerit, per litteras quas perlectas comburet, eo tantum fine se heredem nuncupatum fuisse, ut bona omnia ecclesiastica diœcesis religiosè custodiantur, donec à S. Sede successor eligatur, illique tunc fideliter et legitimè transmittantur.

3. Testatore vitâ functo, heres maximâ quâ poterit curâ, bonorum omnium, tum mobilium, tum immobilium conservationi prospiciet, atque inter Sacerdotes diœcesis defuncti Episcopi ministrum idoneum et fidelem eligat, cui per procurationis mandatum administrationem bonorum committet, eâ tamen lege ut rationem, cum opus fuerit, fideliter reddat.

4. Statim ac Episcopi defuncti successor à S. Sede de more electus fuerit, atque litteras Apostolicas electionis acceperit, Episcopus qui decessoris ejus heres per testamentum constitutus fuerat, hereditatem universam illi instrumentis juxta formam à legibus civilibus præscriptam omninò tradet; atque sive per se, sive per procuratorem, cui bonorum administrationem commiserat, rationem reddere curabit.

5. Si quem autem Episcoporum Coadjutorem habere contigerit, hunc per testamentum heredem instituet.

6. Archiepiscopi munus erit sedulò invigilare et curare ut à Suffraganeis aliisque Statuum Unitorum Episcopis omnia quæcumque hoc Decreto S. C. præscribuntur, religiosissimè serventur. Moneat Episcopos, qui testamentum conficere et ad Metropolim mittere neglexerint, vel formam à legibus civilibus requisitam non servaverint, vel aliquo adminiculo legibus contrario illud irritum reddiderint. Si quando autem monitiones suas nullum effectum consequi viderit, de hoc S. Congregationem certiore per litteras facere non omittat, ut opportunum et efficax remedium huic malo adhibere tempestivè possit. De quibus omnibus Archiepiscopi conscientia oneratur.

Quod autem spectat ad ipsum Archiepiscopum, is qui in Provinciâ reperietur à consecratione Episcopali susceptâ antiquior Episcopus, hoc munus obibit.

7. Quò autem prædicta omnia ritè et rectè præstare valeat Archiepiscopus, accuratam notitiam legum circa testamenta, quæ in unoquoque ex Statibus Unitis vigent, sicut etiam adminiculorum, seu, ut aiunt, *formalitatum*, quæ ad testamentorum validitatem requiruntur, tum per Episcopos ipsos, tum etiam per juris consultos et legis peritos, quantociùs obtinere non omittat; et ne hæc omnia memoriâ excidant, eorum indiculum apud se scriptum retinebit.

8. Testamenta verò ipsa, quæ ad Archiepiscopum mittentur, nullo sigillo claudantur, sed folium in quo includuntur, in formâ epistolarum usitatâ complicatum, et Archiepiscopo vernaculâ linguâ inscriptum, sigillo muniatur, uti aliæ epistolæ communes, ut eo aperto Archiepiscopus testamentum legere, atque an ritè ac rectè confectum fuerit, omnibus attentè perpensis, judicare possit, adhibito etiam, si opus fuerit, peritorum in legibus civilibus consilio.

9. De bonis verò ecclesiasticis, quæ jure à civili potestate concessa, ab Episcopis, Ecclesiis, Collegiis, Monasteriis, aliisque locis piis possidentur, vel rectà ad Episcoporum successores transeunt, nil est quod hoc decreto statuatur; ideoque in illo minimè includuntur. Episcopi igitur, si qui sint qui nulla alia bona Ecclesiastica suo nomine possideant, ad testamentum superiùs descriptum faciendum non tenentur.

10. Eâdem sollicitudine S. Congregatio providere volens securitati bonorum Communitatum omnium, sive Ecclesiasticarum, sive Religiosarum, tum virorum, tum etiam puellarum, et quarumcumque aliarum piarum institutionum, quæ inter bona ecclesiastica locum obtinent, vel saltem eorum naturæ participant, atque sollicitâ Ecclesiæ Pastorum curâ piis usibus ob quos vel comparata vel donata fuerunt, servanda et posteris fideliter transmittenda sunt, quæ sequuntur decernit.

11. Archiepiscopus et Episcopi, post decreti hujus receptionem, ad Superiores, Præfectos, vel Præsides Communitatum, quæ intra diœcesis suæ fines reperuntur, scribent, illisque omnibus auctoritate S. C. quæ illis omnibus ad hoc specialiter delegatur, præcipient ut, quamprimùm fieri poterit, certiore per litteras Episcopum ipsum faciant: 1. An, quæ, et quo onere, bona possideat Communitas cui præest? 2. An suæ Communitati facultas seu jus à civili potestate datum fuerit, bona omnia vel eorum partem possidendi, et ad successores transmittendi (If they have been incorporated, and empowered to hold all, or any part of their property, and what?) 3. An bona omnia, vel aliqua eorum pars à Superiore vel ab aliquo Communitatis membro, vel à pluribus conjunctim possideatur? 4. An aliquem invenerint modum

tutò ad successores bona prædicta transmittendi, et quis sit modus iste? 5. An nullus alius habeatur modus præter testamentum?

12. Responso accepto, Ordinarius quid agendum sit facilè comperiet: nam si quæ sint Communitates, quibus jus à potestate civili tributum fuerit possidendi, et ad successores transmittendi bona omnia, vel aliquam eorum partem, nulla erit occasio sollicitudinem suam exercendi ad eorum conservationem. Sin autem modus aliquis excogitatus fuerit possidendi bona, per societatis contractum, quo bona in communi possidentur à tribus vel quatuor Communitatis membris, ita ut omnes socii jus illud possideant naturalis suæ vitæ tempore; sed quocumque ex illis mortuo, jus apud superstites socios remaneat possidendi bona universa, nullâ factâ cuique ex ipsis potestate alienandi suæ vitæ tempore, vel per testamentum relinquendi bona prædicta post mortem; tunc id tantummodò ab Episcopo curandum erit, ut, uno ex sociis mortuo, alius ex Communitatis membris in societatem adsciscatur. Tandem si unica testamenti remaneat via transmittendi bona ad successores, præcipiat Episcopus Superioribus, vel illi qui suo proprio nomine Communitatis bona possidere tunc poterit, ut statim testamentum juxta leges civiles duplici exemplari æquè authentico perficiat, ex quibus unum in Communitatis scriniis diligenter asservetur, alterum verò ad Episcopum Diocesanum in archivo asservandum mittatur.

13. Ad Communitates autem quarum bona ab Episcopo possidentur, de hoc decreto nulla erit scribendi necessitas, cum per testamentum Episcopi satis bonorum illorum securitati prospiciatur.

14. De Superioribus decreto huic minimè obsequentibus, post unam vel alteram monitionem, Episcopi ad S. Congregationem scribent, quò mala, quæ inde sequi possent, opportuno remedio præcaveantur.

Hæc sunt quæ de bonis in Fæderatis Americæ Septentrionalis Statibus ad Ecclesiam sive jam pertinentibus sive in posterum spectaturis, tutò servandis, S. Congregatio statuenda esse judicavit.

Factâ verò SS^{mo} Dño Nostro GREGORIO PP. XVI rei totius relatione per R. P. D. IGNATIUM CADOLINIUM, Archiepiscopum Edessenum, S. Congregationis Secretarium, Sanctitas Sua, quæ superius præscripta sunt in omnibus confirmavit, et exequenda esse jussit.

Datum Romæ, ex Ædibus Sacræ Congregationis de Propagandâ Fide, die 15 Decembris 1840.

JACOBUS PHILIPPUS CARD. FRANSONI, *Præfectus*.

I. ARCHIEPISCOPUS EDESSENUM, à *Secretis*.

